

In een donkere stormachtige nacht
(It was a dark and stormy night)

Komische thriller

door

TIM KELLY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN EEN DONKERE STORMMAGTIGE NACHT (IT WAS A DARK AND STORMY NIGHT)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1988 by Tim Kelly
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hepzibah Saltmarsh - een "rare" oude vrijster
Arabella - haar nicht; even "raar"
Olive - de dienstbode; ook niet helemaal normaal
Ebenezer - een Saltmarsh neef; volkomen krankzinnig
Jane Adams - sollicitante en dievegge
Snell - staatspolitieaan
Ed Perkins - student en taxichauffeur
Mary Shaw - sollicitante
Dorothy Blake - Mary's jongere zus
Belle Malibu - belangrijke getuige
Dawson - botte rechercheur
linde Silas - de oudste gek in Massachusetts
Smiling Sam - schoonheidsspecialist
Euphemia - verpleegster in opleiding

Smiling Sam kan ook "Smiling Sally, Schoonheidsspecialiste" worden

DECOR:

Het spel speelt in "Ye Olde Wayside Inni", een afgelegen huis aan de noordkust van Massachusetts. In het heden. Een antieke herberg en kroeg, een overblijfsel uit de Amerikaanse Revolutie (rond 1850). Een eng geval met een wat griezelige sfeer. Alles is verschoten, stoffig en verwaarloosd. Voor rechts is de ingang naar de kelder, met gordijnen afgesloten» Daarvoor staat een stoel of een krukje. Midden rechts is een open haard. Op de schoorsteenmantel staan foto's in zilveren lijstjes en prullaria. Achter rechts is de deur naar de kamer van Ebenezer. Achter midden bevindt zich de trap naar de kamers boven en de buitendeur. Links daarvan zitten een paar spijkers in de muur als "kapstok". Behalve een slot heeft de deur ook een grendel. Links achter is een raam met tralies en een gordijn in flarden. Daaronder staat een bank. Links op het toneel staat een bar met daarachter schappen met flessen, tinnen borden, koperen mokken en olielampen. Voor links is de deur naar de keuken. Helemaal voor links op het toneel een grote dekenkist. Midden rechts staat een tafel met drie krukken. Midden links staat de stamtafel met gewone stoelen. Op de stamtafel staat een zilveren kandelaar. Wandlampjes, een vuur in de open haard en een lampje op de bar zorgen voor licht. Er hangt een jachtgeweer aan de muur, en een hertenkop en een houten kroonluchter. Het geheel moet een griezelige indruk maken.

Hier heeft in geen twintig jaar een gast gelogeed of hij moet krankzinnig geweest zijn. Er waait een stormachtige wind.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Als het doek opengaat, het decor even op het publiek laten inwerken. Dan komt Hepzibah op uit de kamer van Ebenezer. Zij is een tener oud dametje. In haar hand houdt zij een opgevouwen krant. Zij kijkt angstig om zich heen alsof ze bang is dat iemand plotseling zal binnenkomen en haar betrappen. Zij draagt een lange japon, hopeloos ouderwets en een kapsel dat totaal uit de mode is. Ze loopt gespannen naar de trap en kijkt naar boven.

Hepzibah: *(zachtjes)* Oh hemeltjelijef. *(ze loopt stijfjes naar tafel links midden en gaat zitten. Bekijkt iets in de krant)* Ts, ts, het begint weer helemaal opnieuw. *(buitendeur vliegt open en Arabella stapt binnen, haar nicht. Arabella is wat jonger, wat meer zelfverzekerd maar even erg uit de tijd. Net zo gekleed. Zij heeft een sjaal om en draagt een emmer)*

Arabella: *(trionfantelijk)* Wat een avond om schaaldieren te vangen. *(houdt emmer omhoog)* Een emmer vol.

Hepzibah: Je doet me schrikken, Arabella.,

Arabella: Onzin. *(zet emmer op bank en hangt sjaal op aan spijker)*

Hepzibah: Geen wonder dat ik gespannen ben. *(wijst naar krant)* Wacht maar tot je dit gelezen hebt. *(Arabella neemt emmer en zet die op tafel rechts)*

Arabella: Je weet dat ik nooit kranten lees. Wat heb je daar nou aan. Er staan alleen maar nare dingen in.

Hepzibah: Dit zul je beslist willen lezen.

Arabella: Wat is er zo geheimzinnig? *(Hepzibah steekt haar de krant toe. Arabella neemt hem aan)*

Hepzibah: Met te hard praten. "Hij" zou ons kunnen horen.

Arabella: Wie?

Hepzibah: Doe niet zo stom, Arabella. Wie denk je? Neef Ebenezer natuurlijk.

Arabella: Ik dacht dat je misschien "De Generaal" bedoelde.

Hepzibah: Van "De Generaal" hebben we niets te vrezen. Die blijft altijd heer. De laatste van een uitstervend ras. *(wijst naar krant)* Kom op nou, lees het.

Arabella: De hele bladzijde?

Hepzibah: De kolom vacatures.

Arabella: *(zoekt de juiste bladzijde)* "Familieberichten, Helderzienden, Adviseurs..." *(wanhopen)* Allemaal onzin.

Hepzibah: Vacatures, vacatures!!

Arabella: Ja, goed, goed. Vacatures. *(vindt de kolom)* Daar hebben we hem. Vacatures. *(leest voor)* "Als u ingaat op advertenties in deze kolom kan deelname aan een opleiding verlangd worden._

Hepzibah: Dat niet. Verderop.

Arabella: "Airconditioning. Verwarming- en airconditioningsinstallateur. Ervaring vereist..."

Hepzibah: *(valt in de rede)* Onder "Verpleegster gevraagd". Lees wat er onder "Verpleegster gevraagd" staat.

Arabella: Verpleegster gevraagd. *(zoekt)* Hier staat het. *(leest voor)* "Verpleegster gevraagd. Gediplomeerd verpleegster gevraagd voor zeer ongewone patiënt. Afgelegen huis. Uitstekend salaris. *(ze leest steeds langzamer. Ze vindt wat ze leest maar niks)* Sollicitante moet jong en aantrekkelijk zijn en geen levende familieleden of verplichtingen hebben... Sollicitatiegesprek... Schrijf naar Ye Olde Wayside Inn, Saltmarsh Road...buiten Gloucester." *(haar stem sterft weg)* Oh nee zeg, oh nee.

Hepzibah: Oh ja. Ik vond die krant voor zijn toiletspiegel. Wat hij met een spiegel moet is mij een raadsel!

Arabella: *(rechts. Kijkt op)* Ben je in zijn kamer geweest? Je weet dat hij absoluut niet wil dat iemand daar naar binnen gaat.

Hepzibah: *(wanhopig)* Hij doet zo raar de laatste tijd. Meer dan anders. Dat moet je toch gemerkt hebben.

Arabella: We weten allebei dat hij zijn aanvallen en buien heeft. Maar ze zijn niet meer zo erg als vroeger.

Hepzibah: Dat maak je jezelf maar wijs. Hij is weer helemaal hoteldebotel. Daarom heb ik het erop gewaagd en ben ik zijn kamer binnengegaan. Ik moest weten wat hij van plan was.

Arabella: *(plotseling bang)* Waar is hij nu?

Hepzibah: Boven. Hij is Silas zijn avondeten aan het brengen. Suikerstroop en bonen.

Arabella: ik hoop maar dat er geen storm komt. Hij is altijd veel erger als het stormt. *(een vreselijke gedachte komt bij haar op)* Hepzibah, hij zal toch niet weer van dat nare "spul" aan het maken zijn in de kelder, wel?

Hepzibah: *(handenwringend)* Hij is overal toe in staat. Dat weten we allebei.

Arabella: We moeten een plan maken. *(Olive, de dienstbode, op uit keuken. Ook een rare. Gekleed in aan elkaar genaaide lompen, haar in de war en een permanente idiote grijns op haar gezicht)* Ah, Olive.

(Olive maakt een dwaze buiging) Breng die schaaldieren weg. Zet ze in de gootsteen en was het zand eraf. We eten ze als ontbijt met geroosterd brood. *(Arabella wijst naar emmer. Olive maakt weer een kniebuiging en neemt emmer en gaat achter rechts af. Stilte)*

Hepzibah: Ze brengt de schaaldieren naar de kelder.

Arabella: Ze komt er wel achter dat ze verkeerd is. Doet ze altijd. *(stilte. Olive komt terug, maakt buiging)* Zie je wel? Wat zei ik je? *(Olive af keuken)*

Hepzibah: Laat Olive nu maar. Maar wat moeten wij doen?

Ebenezer: *(stem achter coulissen. Achter midden)* Wat moeten we waaraan doen, nicht Hepzibah? *(Hepzibah springt hevig geschrokken overeind)*

Hepzibah: Daar is hij.

Arabella: Kalm blijven. Wat we ook doen, het moet hem niet opwinden. *(Arabella en Hepzibah zijn dicht bij elkaar bij de dekenkist gaan staan en staren naar achter midden. Stilte. Langzaam komt Ebenezer de trap af. Hij blijft doodstil staan en staart doordringend naar zijn nichten. Het is moeilijk zijn leeftijd te schatten, Kort haar en een korte baard of stoppels. Een diep litteken van oor tot kin. Een hand is kromgegroeid. Hij draagt een gekreukt ouderwets butler uniform en lompe laarzen. Hij heeft een logge manier van lopen. Een stem diep als het graf. Maar als hij wil kan hij akelig lief praten. Hij is duidelijk kwaadaardig)*

Arabella: Hoe... hoe is het met oom Silas?

Ebenezer: *(negeert de vraag)* Misschien heb je me niet gehoord, nicht Hepzibah. Je vroeg: "Wat moeten we doen?"

Hepzibah: *(zenuwachtig)* Vroeg ik dat? Ik bedoel...oh, dat vroeg ik. *(denkt snel na)* Met Olive.

Arabella: Die wordt zo vergeetachtig.

Ebenezer: Ze is gewoon traag van begrip, dat is ze.

Hepzibah: Ja, ja, dat is ze. Traag van begrip. Echt iets voor jou, Ebenezer, om de spijker op de kop te slaan. *(Ebenezer naar midden)*

Ebenezer: Wat heb je daar in je hand, nicht Arabella? *(wijst naar krant)*

Arabella: *(aarzelt)* Wat? Oh, bedoel je dit? *(houdt krant omhoog)* Oh, niks. *(houdt hem achter haar rug)*

Ebenezer: Niks? Het lijkt wel een krant...en je leest nooit kranten. Als ik niet beter wist zou ik gaan denken dat je niet kunt lezen.

Arabella: *(en Hepzibah samen, zwakjes)* Hahahaha.

Ebenezer: Het zal toch niet die krant uit Boston zijn, wel, die ik in mijn kamer had, wel? *(plotseling dreigend)* Die kamer waar het jullie verboden is naar binnen te gaan.

Arabella: *(verzamelt moed. Naar tafel links)* Nou nou, Ebenezer, wind

je niet op. Je weet wat er gebeurt als jij je opwindt Denk aan je bloeddruk.

Ebenezer: Denk jij daar maar aan. (*commandeert*) Geef me die krant,

Hepzibah: (*om hem te kalmeren*) Geef hem maar.

Arabella: Goed hoor. (*reikt hem de krant aan die hij gretig aanpakt. Hij leest de vacature advertentie zonder op te kijken. Hij spreekt beheerst maar met een onderliggende dreiging*)

Ebenezer: Luister goed naar me, nicht Arabella en nicht Hepzibah. Als een van jullie zich met mijn zaken bemoeit zul je dat de rest van je leven berouwen. (*hij kijkt op met een wrede grijns*) Of moet ik zeggen: zul je geen leven meer over hebben om het te berouwen? Hi hi hi hi.

Arabella: (*samen met Hepzibah*) Hi hi hi hi hi.

Silas: (*stem achter coulissen*) Arrrgh.

Hepzibah: (*opgelucht door de onderbreking*) Dat is oom Silas. Hij zal wel iets nodig hebben. Ik ga wel even naar hem toe. (*loopt naar de trap. Ebenezer houdt haar tegen*)

Ebenezer: Stop. (*Hepzibah stopt*) Laat oom Silas maar aan mij over. Hij is mijn verantwoordelijkheid, niet de jouwe. Ik weet hoe ik hem moet behandelen. (*loopt op zijn lompe manier naar de trap. Kijkt nog een keer om. Staart zijn nichten aan*) Onthou wat ik gezegd heb.

Arabella: Ja, we zullen het onthouden.

Hepzibah: Het zou niet bij ons opkomen ons met je privé zaken te bemoeien. Dat weet je best. (*hij gromt wat*)

Silas: (*stem achter*) Arrrggghhh.

Ebenezer: (*gehoorzaam*) Ik kom, oom Silas. (*hij stampt de trap op met stijve, afgemeten stappen*)

Hepzibah: Oh hemeltjelijef, het is erger dan ik vermoedde.

Arabella: Geen geweld. Er moet geen geweld van komen. Ik kan niet tegen geweld.

Hepzibah: We moeten met "De Generaal" spreken. (*buiten stopt een auto*)

Arabella: Een heel goed idee. Hij weet wel wat er moet gebeuren. Dat weet hij altijd. (*verstijft*) Wat was dat?

Hepzibah: Wat?

Arabella: Ik dacht dat ik een auto hoorde.

Hepzibah: Wanneer?

Arabella: Net. Stopte buiten.

Hepzibah: Zal de wind wel geweest zijn.

Arabella: (*haastig naar het raam*) Dat geloof ik niet. (*trekt het gescheurde gordijn opzij. Gluurt naar buiten*) Dit raam is zo vuil. Je ziet bijna niks.

Hepzibah: Je weet dat we de ramen niet kunnen wassen. "De

Generaal" zou het nooit goedvinden.

Arabella: En die tralies houden ook veel tegen. *(doet haar best iets te zien)* Ik had gelijk. Daar staat een auto. Er is iemand uitgestapt.

Hepzibah: Wie?

Arabella: *(kregel)* Hoe moet ik dat nu weten?

Hepzibah: Is het een man of een vrouw?

Arabella: Een vrouw.

Hepzibah: Oh, oh.

Arabella: Wat nu?

Elepzibah: Die zal wel op Ebenezers advertentie komen.

Arabella: We moeten haar zo gauw mogelijk wegsturen. Voordat hij haar te zien krijgt. Dat is onze enige kans.

Hepzibah: Dat is haar enige kans. *(er wordt luid op de deur gebonsd)* Gauw. Doe open voordat ze nog eens bonst.

Arabella: Ja, ja. *(Arabella gooit de buitendeur open en daar staat Jane Adams, een jonge vrouw gekleed voor slecht weer. Zij komt snel binnen en sluit de deur achter zich)*

Jane: Wat een rotweer. Nat en winderig, Het is een mirakel dat mijn wagen het niet begeven heeft. Er zitten meer gaten in die zandweg dan een aap vlooiën heeft. *(ze is een onsympathieke vrouw met een harde stem. Ze heeft een grote handtas. Loopt naar open haard)* Had ik het niet gedacht. Geen vuur en ik ben koud tot op mijn botten. Brrr.

Arabella: Als u een kamer zoekt ben ik bang dat u geen geluk hebt.

Hepzibah: We zijn gesloten. Het seizoen is voorbij. *(Jane kijkt vol afkeer de kamer rond)*

Jane: Is het seizoen hier ooit open? Wat maakt het uit? Ik ben geen toeriste, ik ben verpleegster. Adams, ik heet Adams, Jane Adams. *(bij "verpleegster" kijken Hepzibah en Arabella elkaar bezorgd aan)*

Arabella: *(fluistert)* De advertentie.

Jane: Ik kom voor een sollicitatiegesprek. Dat "uitstekend salaris" beviel me wel. Dat het afgelegen is maakt me niks uit.

Hepzibah: We hebben geen televisie. Geen televisie. Als u van televisie houdt zal het u hier niet bevallen.

Jane: Ik kan wel leven zonder televisie. Het betekent niet veel voor me. *(kijkt nog eens rond)* Komen hier echt toeristen?

Arabella: Ye Olde Wayside Inn was vroeger een populair hotelletje.

Jane: Wanneer dan?

Arabella: Lang geleden.

Hepzibah: Toen wij nog jong waren.

Jane: Ik was een paar keer de weg kwijt. Moest in Gloucester de weg vragen. Als ik Ye Olde Wayside Inn noemde keken de mensen mij aan alsof ik op zoek was naar het kasteel van Dracula. Nu ik het

gezien heb snap ik waarom. *(ter zake)* Wat is er zo ongewoon aan de patiënt en hoeveel betaalt u?

Hepzibah: *(ogen ten hemel)* Generaal, wij hebben u nodig.

Arabella: *(evenzo)* Wij zijn ten einde raad.

Jane: *(kijkt ook naar boven)* Generaal?

Arabella: Generaal Saltmarsh. Onze voorvader. Hij heeft hier vroeger gewoond.

Jane: Uh... is hij er nu niet?

Hepzibah: Hoe kan dat nou? Hij is al eeuwen dood.

Arabella: In de Opstand omgekomen.

Jane: Kijk eens aan. Ik neem aan dat een van u, dames, de "zeer ongewone patiënt" is. Of u allebei? De advertentie zei niks over twee patiënten. Dat is tweemaal zoveel werk.

Arabella: *(gaat naar Jane en pakt haar bij de elleboog)* Jammer dat u zoveel tijd verknoeid hebt. *(Hepzibah loopt naar de buitendeur en doet die open)*

Jane: Huh??

Arabella: *(terwijl ze Jane naar de deur geleidt)* Er is in de vacature voorzien.

Jane: ik ben helemaal uit Boston komen rijden en ik wens er niet uitgegoid te worden.

Hepzibah: Rij voorzichtig. *(Hepzibah helpt Arabella Jane naar buiten te duwen)*

Jane: Hé, wat moet dat voorstellen? Hou op met duwen. *(Ebenezer verschijnt op de trap)*

Ebenezer: *(met donderende stem)* Wat gebeurt daar? *(snel als konijntjes rennen Arabella en Hepzibah de keuken in. Jane loopt naar midden om Ebenezer beter te zien. Ebenezer komt trap af, pratend)*

Ebenezer: Komt u voor de baan?

Jane: *(probeert Ebenezer goed te zien)* Ja zeker. Ik heb geprobeerd op te bellen vanuit Boston, maar u schijnt geen telefoon te hebben.

Ebenezer: Geen behoefte aan, *(loopt naar buitendeur, sluit die en leunt ertegenaan. Hij staart naar Jane. Die vindt het maar niks. Haar harde manier van doen verandert in een zachtere en is totaal verdwenen tegen het einde van de scène. Tegen Ebenezer kan ze niet op)*

Jane: Als in de vacature is voorzien, ga ik maar.

Ebenezer: Er is niet in voorzien.

Jane: Maar die dames zeiden...

Ebenezer: Let maar niet op mijn nichten. Die praten teveel over dingen die hun niet aangaan.

Jane: Ik dacht dat een van hen de patiënt was. *(Ebenezer schudt zijn hoofd maar blijft Jane fixeren met zijn blik)* is er iets aan de hand?

Ebenezer: Moet dat dan?

Jane: Omdat u mij zo aanstaart. U hebt van die vreemde ogen. Ik ben van gedachte veranderd. Het is hier wat te afgelegen. (*gaat naar deur*) Als ik iemand tegenkom die interesse heeft, zal ik haar zeggen dat ze contact met u moet opnemen.

Ebenezer: Ga zitten!!

Jane: Hoort u nou eens...

Ebenezer: Ik zei: zitten!! (*Jane gaat onmiddellijk zitten aan de tafel midden. Ze probeert niet naar Ebenezer te kijken voor wie ze doodsbang is*) Hebt u geen menselijke gevoelens? U bent toch verpleegster? Wees in ieder geval zo fatsoenlijk de patiënt te ontmoeten voor u een besluit neemt.

Jane: (*probeert niet in paniek te raken*) Als u wilt.

Ebenezer: Ik wil. (*stamp de kamer uit naar zijn eigen kamer, kijkt met een grimmige grijns om naar Jane. Jane probeert onmiddellijk te ontsnappen maar Ebenezer verschijnt weer*) Begrijpt u me niet? ik wil niet dat u gaat voordat u de patiënt ontmoet heeft.

Jane: (*geschrokken*) Ik..ik...ik ging niet weg. Ik... (*kijkt rond*) was al die mooie oude dingen aan het bekijken die u hier hebt. Het staat hier vol met antiek. (*Ebenezer gromt iets, verdwijnt dan. Olive op vanuit keuken. Om een of andere reden draagt zij een donkere bril en een witte stok. Een blinde. Tik, tik, tik, vindt ze haar weg naar de tafel midden. Jane bekijkt haar*) Kan ik u helpen? Ik ben Jane Adams. Ik ben verpleegster. Ik ben hier voor de baan. De man met de baard wilde dat ik u zou ontmoeten. (*geen reactie. Olive is aan de tafel gaan zitten. Jane klapt in haar handen. Niets*) Ik snap het. U kunt niet horen en u kunt niets zien. In dat geval wil ik u wel vertellen dat ik de kriebels krijg van deze kerker. (*terwijl Jane doorbabbelt loopt ze rond en bekijkt verschillende voorwerpen hier en daar en laat ze verdwijnen in haar handtas: een tinnen beker of bord, de zilveren kandelaar van de tafel midden links, een foto in zilveren lijst van de schoorsteenmantel*) Mijn tijd en mijn benzine verknoeid om hier voor niks naartoe te komen. Zo werk ik niet. Mijn tijd is geld. Ik zou nog niet in deze spinnewebbenfabriek willen blijven al betaalde je me in olieaandelen. (*bekijkt een voorwerp en stopt het in haar tas*) Niet slecht, helemaal niet slecht. In Charles Street beur ik hier een paar honderd voor. (*Olive staat op en gaat tap tap tap af rechts achter*) Ga je uit? Kan het je niet kwalijk nemen. Vind je me niet gezellig? Dat gevoel is wederkerig. (*pikt nog een dingetje, weegt de tas en vindt dat ze meer dan genoeg heeft. Praat tegen zichzelf*) Als ik hier bleef zou ik deze dump binnen het weekend leeggeplunderd hebben. (*denkt een moment na*) Geen sprake van. Kom op, Jane, moeven.

Eruit. *(kijkt rond)* Of, in het geval van Ye Olde Wayside Inn...op de vlucht. *(ze loopt snel naar de buitendeur, gooit die open en schreeuwt. Buiten staat Ebenezer. Jane wankelt terug de kamer in)*

Ebenezer: U gaat toch nog niet weg?

Jane: Ik waarschuw u. Waag het niet iets te proberen. *(Ebenezer houdt autosleuteltjes omhoog. Hij rammelt ermee)* Dat zijn mijn autosleuteltjes. Wat moet u daarmee? U hebt geen recht ..

Ebenezer: *(stapt kamer binnen)* Ik heb u toch gezegd dat ik wil dat u de "zeer ongewone patiënt" zou ontmoeten. *(hij vergrendelt de deur en doet hem op slot en steekt de sleutel in zijn zak. Jane ziet dat niet)*

Jane: Ik heb haar al gezien. Het blinde meisje.

Ebenezer: Blind? *(begrijpt het)* Ah, dat moet Olive zijn. Vergeet Olive maar. Die heeft zo haar fantasietjes. *(hij glimlacht)* Ik ben blij dat u er bent. Het is lang geleden.

Jane: *(doet haar best niet in paniek te raken)* Wat bedoelt u met "lang geleden"? ik weet niet waar u het over hebt. ik wil geen moeilijkheden. Geef mij die autosleuteltjes en dan ga ik. Anders..

Ebenezer: Anders wat?? Effie? Ik houd niet van dreigementen. Nooit van gehouden.

Jane: Effie? Wie is Effie?

Ebenezer: Dat zul jij niet weten! Je kijkt alsof je geen vlieg kwaad zou kunnen doen.

Jane: *(stapt achteruit)* Toen ik in Gloucester stopte hebben mensen me gezien. En gehoord dat ik de weg vroeg. Ze weten dat ik hier ben.

Ebenezer: Waar ben je toch zo bang voor?

Jane: *(bijna hysterisch)* Ik ben niet bang!

Ebenezer: ik haai de patiënt. *(hij loopt naar zijn kamer en Jane, een en al zenuwen, laat de tas vallen die met gerinkel van gestolen spullen de vloer raakt. Ebenezer kijkt naar de tas en loopt door naar zijn kamer. Af)*

Jane: *(roept hem na)* Ik heb trouwens een kennis in Boston verteld dat ik hierheen ging. Zij weet van de advertentie in de krant. *(beheerst zich. Herinnert zich)* Reservesleutel in het handschoenenvakje. *(loopt naar de buitendeur en wil die openmaken)* De sleutel. Waar is de sleutel! *(bonst met haar vuisten op de deur)* Laat me eruit. Laat me eruit!!

Ebenezer: *(stem uit kamer)* Ziezo. Hier is de patiënt. *(Jane staat met wijdopen ogen tegen de deur en staart naar Ebenezer die achteruitlopend binnenkomt met een gammele rolstoel. Het publiek kan de "patiënt" nog niet zien vanwege Ebenezer)*

Jane: U kunt me niet dwingen om hier te blijven. Ik blijf niet. Maak die deur open.

Ebenezer: Alles op zijn tijd. Ik heb je een "zeer ongewone patiënt" beloofd en... hier is ze. *(hij draait de rolstoel naar het publiek. De "patiënt" is van hals tot voeten bedekt met een deken. Jane ziet alleen het hoofd, of liever: ze ziet een menselijke schedel met wat slierten haar, De schedel grinnikt en draagt....een bruidssluier. Jane krijgt van schrik)*

DOEK

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto